

Păzirea corectă a Sabatului

Versete cheie: „*El le-a spus: «Sabatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru Sabat. De aceea, Fiul omului este Domn și al Sabatului.»*”
Marcu 2:27,28

Pasaje biblice selectate:
Marcu 2:23-28

A patra poruncă pe care Dumnezeu a dat-o poporului Israel a fost: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești. ... În ea să nu faci nicio lucrare.” (Exodul 20:8-11). Dumnezeu a explicat semnificația poruncii, afirmând: „Este un semn între Mine și voi, din neam în neam, ca să știți că Eu sunt Domnul care vă sfințesc.” Exodul 31:13,14

Prin profetul Isaia, Dumnezeu a oferit un sens mai profund al acestei porunci, explicând: „Dacă numiți Sabatul o desfătare și ziua sfântă a Domnului o zi de cinste; și dacă o cinștiți prin a nu merge pe căile voastre și a nu căuta plăcerea voastră sau a nu rosti doar cuvinte deșarte, atunci vă veți desfăta în Domnul.” Isaia 58:13,14

Scopul acestei zile de odihnă din fiecare săptămână nu era doar odihna fizică, ci, mai important, era menită, așa cum a explicat profetul Isaia, să fie o zi pentru a medita la Dumnezeu și a-L cinsti cu bucurie. Nici Isus, nici apostolii nu au dat bisericii vreo poruncă cu privire la ziua Sabatului. Așa cum a scris Pavel: „Nu sunteți sub Lege, ci sub har.” Romani 6:14,15

Cu toate acestea, la momentul primei veniri a lui Isus, mulți lideri religioși evrei deveniseră formalști, punând un accent mai mare pe poruncile literale decât pe semnificația lor mai profundă. În această lecție, fariseii îi acuzaseră pe ucenicii lui Isus că au încălcat Sabatul, deoarece, trecând printr-un câmp de grâu și fiindcă le era foame, au frecat câteva boabe între mâini pentru a le mânca. Luca 6:1,2

Isus nu a încălcat porunca Sabatului și nici nu i-a învățat pe alți evrei să facă acest lucru. El era evreu și era obligat să țină Sabatul. Cu toate acestea, El s-a opus interpretărilor greșite și fără sens ale poruncilor lui Dumnezeu. În consecință, Isus a explicat în această lecție că „Sabatul a fost făcut pentru om”.

Cuvântul „Sabat” înseamnă odihnă. În altă parte, Pavel a scris: „Noi, cei care am crezut, intrăm în odihnă” (Evrei 4:3). Este o odihnă a credinței și a încrederii în Domnul, și nu odihna fizică literală a iudeilor. Apostolul continuă: „Rămâne, așadar, o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. Căci cel ce a intrat în odihna Lui, s-a odihnit și el de lucrările sale, așa cum Dumnezeu S-a odihnit de ale Sale. Să ne străduim, dar, să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva cineva să cadă urmând același exemplu de necredință.” Evrei 4:9-11

La prima vedere, pare inconsecvent să „ne străduim” pentru a „intra în odihnă”. Cu toate acestea, există un adevăr important în această îndemnare. Această odihnă este una în care intrăm făcând un efort zilnic de a dezvolta o credință deplină în Dumnezeu și dependență de El. Este o odihnă a încrederii depline în promisiunile lui Dumnezeu, bazată pe cunoaștere, încredere și ascultare. Datorită relației noastre cu

Dumnezeu prin Fiul Său, Cristos H ul nostru, vom găsi putere spirituală în această odihnă.

O astfel de odihnă va fi proporțională cu credința noastră în Dumnezeu și în toate promisiunile Sale. Prin urmare, pentru urmașii Domnului, fiecare zi ar trebui să fie un Sabat sau o zi de odihnă, în sensul suplimentar de a ne gândi la Domnul și de a-L cinsti cu bucurie în toate gândurile, cuvintele și faptele noastre.